

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z zażalenia K. A.

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Gdańsk – Śródmieście w Gdańsku z 28 czerwca 2023 roku

o umorzeniu dochodzenia,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 19 września 2024 r.

wniosku Prokuratury Krajowej o wyłączenie SSN Zbigniewa Kapińskiego, SSN Marka Siwka i SSN Igora Zgolińskiego od rozpoznania sprawy o sygn. I KZP 3/24, na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*,

postanowił:

wniosek o wyłączenie SSN Zbigniewa Kapińskiego, SSN Marka Siwka oraz SSN Igora Zgolińskiego od rozpoznania sprawy o sygn. akt I KZP 3/24 pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 września 2024 r. Prokuratura Krajowa, działając na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. oraz powołując się na treść art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i art. 47 Karty Praw Podstawowych, złożyła wniosek o wyłączenie SSN Zbigniewa Kapińskiego, SSN Marka Siwka i SSN Igora Zgolińskiego od rozpoznania sprawy sygn. I KZP 3/24

W uzasadnieniu wniosku podniesiono okoliczność powołania wskazanych sędziów do pełnienia urzędu na stanowisku w Sądzie Najwyższym w wyniku wadliwej procedury, tj. na podstawie wniosku Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz.U. 2018, poz. 3), w związku z czym „nie mają waloru bezstronności oraz przymiotu niezawisłości, a co za tym idzie Sąd Najwyższy z ich udziałem nie ma statusu Sądu niezależnego w rozumieniu art. 45, 173 i 178 Konstytucji RP oraz art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i art. 47 Karty Praw Podstawowych” (k. 62 *verte*).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało pozostawić bez rozpoznania, albowiem jest on niedopuszczalny z mocy ustawy.

Z treści uzasadnienia wniosku jednoznacznie wynika, że jest on oparty wyłącznie na wątpliwościach co do niezawisłości i bezstronności sędziów nim objętych w związku z powołaniem do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.

Wskazać należy, że każdy wniosek o wyłączenie sędziego musi spełniać wymogi konstrukcyjne, które pozwalają na jego merytoryczne rozpoznanie. Dotyczy to w szczególności wymagania, aby oprócz postawienia wniosku o wyłączenie sędziego od rozpoznania konkretnej sprawy, sformułowano stosowne zarzuty, ich uzasadnienie i – w miarę możliwości – wykazano lub chociażby uprawdopodobniono okoliczności wskazujące na brak bezstronności lub niezawisłości sędziego, którego wniosek dotyczy (wniosek *in concreto*) (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 maja 2020 r., I NWW 7/20). Braki konstrukcyjne wniosku obejmujące brak zarzutów, brak ich uzasadnienia lub choćby uprawdopodobnienia przez podanie okoliczności faktycznych, na podstawie których można zweryfikować zasadność stawianych zarzutów (wniosek *in abstracto*), uniemożliwiają merytoryczne rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego.

Podkreślić należy, że podstawą do pozostawienia wniosku bez rozpoznania, jest sytuacja, w której wniosek nie spełnia warunków konstrukcyjnych (nie podaje okoliczności faktycznych i ich oceny prawnej, uzasadnienia lub uprawdopodobnienia zawartych w nim twierdzeń) lub ma charakter abstrakcyjny, tj. nie odnosi się do konkretnej sprawy lub dotyczy kwestionowania samego statusu sędziego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 8 maja 2020 r., I NWW 7/20, z 3 listopada 2022 r. I NWW 152/22).

Przedewszystkim jednak uwagę Sądu Najwyższego zwraca, iż we wniosku Prokuratury Krajowej eksponowane jest stanowisko dotyczące wadliwości powołania objętych wnioskiem sędziów. Zgodnie zaś z art. 29 § 4 u.SN okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności. Wprawdzie wniosek w niniejszej sprawie nie został oparty na regulacji z art. 29 § 4 u.SN, nie sposób jednak uznać, że to co jest wyraźnie wykluczone przez jeden przepis prawa, z uzasadnionych powodów mający szeroki, bo ustrojowy charakter, będzie dopuszczalne z punktu widzenia innego przepisu prawa, w tym wypadku art. 41 § 1 k.p.k., mającego charakter procesowy, a więc, że ten ostatni przepis mógłby stanowić podstawę abstrakcyjnego wyłączenia sędziego z powodów w istocie ustrojowych, gdyż dotyczących otoczenia prawnego, w jakim dany sędzia został powołany na stanowisko.

W niniejszej sprawie Prokuratura Krajowa ograniczyła się jedynie do wskazania, że objęci wnioskiem sędziowie Sądu Najwyższego powołani zostali do pełnienia urzędu w wadliwym procesie nominacyjnym wobec uczestnictwa w tym procesie Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa. Wnioskujący nie przytoczył natomiast żadnych konkretnych okoliczności odnoszących się do objętych wnioskiem sędziów, których ewentualne łączne wystąpienie pozwalałoby stwierdzić istnienie wątpliwości co do nich niezawisłości lub niezależności sądu orzekającego z ich udziałem, co mogłoby prowadzić do zakwestionowania ich bezstronności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[a]